

CAPITOLUL II

Reglementări specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială și din unitățile de asistență socială/servicii sociale

ART. 1

(1) În unitățile sanitare, de asistență socială și de asistență medico-socială, unde activitatea se desfășoară fără întrerupere, în trei ture, personalul care lucrează lunar în toate cele trei ture, precum și personalul care lucrează în două ture în sistem de 12 cu 24 pot primi, în locul sporului pentru munca prestată în timpul nopții, prevăzut la art. 17 din prezenta lege, un spor de 15% din salariul de bază pentru orele lucrate în cele trei, respectiv două ture.

(2) Sporul prevăzut la alin.(1) nu se ia în calcul la determinarea limitei sporurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor prevăzută la art. 21 alin.(2) din prezenta lege.

ART. 2

(1) Munca prestată de personalul din unitățile sanitare, de asistență socială și de asistență medico-socială, în vederea asigurării continuității activității, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul programului normal de lucru, se plătește cu un tarif orar cu 30% mai mare decât tariful orar aferent salariului de bază.

(2) Munca astfel prestată și plătită nu se compensează și cu timp liber corespunzător.

ART. 3

(1) Personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gardzi de urgență pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, în zilele lucrătoare, se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază. Tariful orar al gardzilor de monitorizare reprezintă 75% din cel al gardzii de urgență.

(2) Gardzile de urgență efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru de la funcția de bază, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează, se plătesc cu un tarif orar cu 20% mai mare decât tariful orar aferent salariului de bază.

(3) Gardzile de monitorizare efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru de la funcția de bază, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează, se plătesc cu tariful orar aferent salariului de bază.

(4) Medicii care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență, prin chemări de la domiciliu, sunt salarizați pentru perioada în care asigură garda la domiciliu cu 40% din tariful orar aferent salariului de bază pentru numărul de ore în care asigură garda la domiciliu.

ART. 4

Personalul sanitar cu pregătire superioară cu funcție de conducere care efectuează gardzi pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază va beneficia de drepturile aferente activității prestate în linia de gardă, stabilite conform prevederilor art. 3 din prezenta anexă; pentru determinarea tarifului orar se utilizează salariul de bază al funcției de execuție stabilit pentru funcția și gradul profesional în care acesta este confirmat prin ordin al ministrului sănătății, corespunzător vechimii în muncă.

ART. 5

(1) Gărzile efectuate de medici pentru completarea normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, stabilite prin regulamente specifice, reprezintă gărzi obligatorii.

(2) Pentru gărzile efectuate peste durata prevăzută la alin.(1) în vederea asigurării continuității asistenței medicale medicii vor încheia cu unitatea sanitară publică un contract individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă și vor beneficia numai de drepturile aferente activității prestate în linia de gardă.

(3) Contravaloarea gărzilor efectuate în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază face parte din suma salariilor de bază, în sensul art.21 alin.(2) din prezenta lege.

ART. 6

(1) Personalul didactic medico-farmaceutic desfășoară activitate integrată în unitățile sanitare în care funcționează catedra sau disciplina didactică.

(2) Personalul didactic de la catedrele sau disciplinele care funcționează în alte unități decât cele sanitare este integrat în unitățile sanitare stabilite de Ministerul Sănătății.

(3) Cadrele didactice prevăzute la alin. (1) și (2), cu excepția rezidenților, desfășoară activitate integrată prin cumul de funcții în baza unui contract individual de muncă cu 1/2 normă, în limita posturilor normate și vacante.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), cadrele didactice care ocupă funcțiile de șef secție, șef laborator sau șef serviciu medical desfășoară activitate integrată, prin cumul de funcții, în baza unui contract de administrare cu o durată de 7 ore zilnic și beneficiază de drepturile salariale aferente contractului de administrare.

(5) La încetarea raporturilor de muncă cu unitățile de învățământ, cadrele didactice care au fost integrate o perioadă mai mare de 5 ani își pot continua activitatea, cu normă întreagă, în unitățile sanitare în care au fost integrate, în baza contractului individual de muncă pe perioadă nedeterminată.

(6) Cadrele didactice prevăzute la alin. (1) și alin.(2), care desfășoară activitate integrată în baza unui contract individual de muncă cu 1/2 normă, beneficiază și de o indemnizație lunară egală cu 50% din salariul de bază al funcției de medic, medic stomatolog sau farmacist, corespunzător vechimii în muncă și gradului profesional deținut, și nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 21 din prezenta lege.

(7) Indemnizația prevăzută la alin. (6), pentru personalul încadrat în unități sanitare publice aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, prin transferuri către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

(8) Indemnizația prevăzută la alin. (6), pentru personalul încadrat în unități sanitare publice care nu se află în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate, se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Sănătății, respectiv din bugetul ordonatorului principal de credite pentru instituțiile subordonate.

ART. 7

(1) În raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare și unitățile medico-sociale beneficiază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă/activitățile respective, de următoarele categorii de sporuri:

a) pentru condiții deosebit de periculoase nivelul I un spor de până la 50% din salariul de bază

b) pentru condiții deosebit de periculoase nivelul II, un spor de până la 30% din salariul de bază;

c) pentru condiții periculoase, un spor de până la 15% din salariul de bază;

d) pentru condiții grele de muncă, un spor de 5% din salariul de bază.

(2) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporurilor prevăzute la alin.

(1), precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc de către ordonatorul de credite, cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de unitate/sindicatelor afiliate la federațiile reprezentative la nivel de sector sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens, cu condițiile cumulative de încadrare în plafonul stabilit de ordonatorul principal de credite în baza art. 21 alin. (2) din prezenta lege și în cheltuielile de personal aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli.

(3) Personalul beneficiază de un spor de până la 15% din salariul de bază pentru activitatea desfășurată în unitățile sanitare care îndeplinesc cel puțin una din următoarele condiții: sunt aflate în localitățile izolate; sunt situate la altitudine; au căi de acces dificile; atragerea personalului se face cu greutate. Localitățile, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc prin ordin al ministrului sănătății.

(4) Sporul prevăzut la alin.(3) nu se ia în calcul la determinarea limitei sporurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor prevăzută la art. 21 alin.(2) din prezenta lege.

(5) Sporurile prevăzute la alin.(1) nu pot fi acordate cumulativ aceleiași persoane.

(6) Personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică poate beneficia, în raport cu condițiile de muncă, de sporurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții cu personalul care beneficiază de aceste sporuri.

(7) Sporurile prevăzute la alin.(1) se acordă personalului din sănătate, din unitățile de asistență medico-socială după cum urmează:

a) la cel mult 10% din personal pentru sporul prevăzut la lit.a);

a) la cel mult 20% din personal pentru sporul prevăzut la lit.b);

a) la cel mult 20% din personal pentru sporul prevăzut la lit.c);

a) la cel mult 20% din personal pentru sporul prevăzut la lit.d).

ART. 8

Regulamentul privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sistemul sanitar se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, cu consultarea organizațiilor sindicale la nivel de sector Sănătate.

ART. 9

Metodologia privind încadrarea și promovarea personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unitățile sanitare publice în funcții, grade și trepte profesionale se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative la nivel de sector Sănătate.

ART. 10

(1) Nivelul coeficienților de salarizare pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități sanitare și unități de asistență medico-sociale se stabilește în funcție de categoriile unităților sanitare, subunităților sanitare și secțiilor din cadrul acestora, între limite. Limita maximă corespunde coeficienților de salarizare prevăzuți la Cap.I pct. 1 și 2 din

prezenta anexă, majorați cu 15% și limita minimă corespunde coeficienților de salarizare prevăzuți la Cap. I pct.1, 2 și 3 din prezenta anexă, diminuați cu 15%.

(2) Nivelul coeficienților de salarizare diminuat cu 15% prevăzut la alin.(1) se aplică pentru unitățile de asistență medico-socială și unitățile/subunitățile ambulatorii.

(3) Nivelul coeficienților de salarizare majorat cu 15% prevăzut la alin.(1) se aplică pentru specialitatea medicină legală.

(4) Criteriile pentru clasificarea pe categorii a unităților, subunităților sanitare și secțiilor din cadrul acestora, coeficienții de salarizare prevăzuți la alin.(1) precum și nivelul de salarizare pe grade pentru personalul cu funcții de conducere, se stabilesc prin hotărâre de Guvern inițiată de Ministerul Sănătății, cu respectarea prevederilor alin.(2) și (3).

(5) Criteriile și coeficienții de salarizare prevăzuți la alin.(4) se stabilesc astfel încât, la nivelul de ansamblu al unităților sanitare, cheltuielile suplimentare cu salariile de bază, rezultate în urma majorării coeficienților de salarizare, să fie compensate de reduceri ale acestora, aferente diminuării coeficienților de salarizare.

ART. 11

Medicii angajați ai unităților de asistență socială/serviciilor sociale cu sau fără cazare și ai serviciilor publice de asistență socială care administrează servicii sociale sunt salariați la nivelul de salarizare din unitățile sanitare, altele decât cele clinice.

ART. 12

Personalul din unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare se încadrează pe bază de contract individual de muncă.

ART. 13

(1) În unitățile de asistență socială/centre cu sau fără cazare, în raport cu condițiile în care se desfășoară activitatea, pot fi acordate, cu respectarea prevederilor legale, următoarele categorii de sporuri:

a) pentru condiții deosebit de periculoase, personalul care își desfășoară activitatea în centrele de recuperare și reabilitare neuropsihiatrică/alte centre rezidențiale pentru persoane cu afecțiuni neuropsihiatrice, în module de reabilitare comportamentală, precum și personalul din unitățile de asistență socială în care sunt îngrijiți bolnavii cu TBC, SIDA sau cu nevoi de recuperare neuromotorie, neuropsihomotorie, neuromusculară și neurologic, un spor de până la 40% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

b) pentru condiții grele de muncă, un spor de 5% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat la locurile de muncă respective;

c) pentru personalul care lucrează în unități de asistență socială aflate în localități izolate, situate la altitudine, care au căi de acces dificile sau unde atragerea personalului se face cu greutate, un spor de până la 15% din salariul de bază;

d) pentru al II-lea copil dat în plasament, asistenții maternali profesioniști pot beneficia de un spor de până la 10% din salariul de bază;

e) pentru asigurarea continuității în muncă, asistenții maternali profesioniști pot beneficia de un spor de până la 5% din salariul de bază.

(2) Cuantumul sporului prevăzut la alin. (1) lit.c) nu se ia în calcul la determinarea limitei prevăzute la art. 21 alin.(2) din prezenta lege.

(3) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc de către ordonatorul de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților salariaților, în limita prevederilor din

regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens.